

[Rahbæk Møller]

ring fra 1986-87-niveau til 1988-89-niveau sker der jo et fald i de studerendes rådighedsbeløb på 3.700 kr. om året. Jeg skal understrege, at det kun gælder for de studerende, der er fyldt 22 år.

Socialdemokratiet og De Radikale foreslår dette problem løst alene for dem, der i dag er fyldt 22 år, men altså ikke for kommende generationer. Det synes vi er et meget uheldigt skel at drage mellem generationerne. Derfor har vi foreslået, at man forhøjer lånebeløbet med 2.000 kr. for alle studerende og så lader dem, der er fyldt 22 år, tjene det resterende beløb uden at gå ned i stipendium. Det er ikke en dyrere, det er en mere retfærdig løsning.

Jeg vil dog understrege, at hvis det skulle ske – og det er jo muligt, at Folketinget forkaster vores løsningsmodel – vil vi naturligvis stemme for Socialdemokratiets og De Radikales forslag.

Jørgen Estrup (RV):

Op til en sådan reform af Statens Uddannelsesstøtte må der nødvendigvis blive megen debat om detaljer, og det har også præget den forløbne tid.

Fire hovedproblemer har præget debatten, og det er glædeligt, at vi i dag kan konstatere, at vi på alle punkter har løst problemerne og levet op til den beslutning, som Folketinget tog i april.

Vi har ændret det klippekort, som regeringen oprindeligt foreslog, sådan at det nu sikres, at der bliver stipendier fra starten i hele den normerede studietid. Vi har indfriet løfterne om dispensationer, sådan at der bliver den hidtidige dispensationsadgang plus en adgang til studieskift tidligt i studierne plus en begrænset adgang til omprøver, dog sådan, at de to nye ting i dispensationspraksis ikke kan overstige 12 måneder.

Det tredje problem har naturligvis været, hvordan nuværende studerende skulle placeres ind i det kommende støttesystem. Her kan man i hvert fald understrege, at ingen af de nuværende studerende bliver ringere stillet i det nye system. Det gælder i relation til spørgsmålet om såvel indplacering som studietider og adgangen til at få statsgaranterede lån fortsat i 1-2 år; det sidste er altså en ordning, som uddør med de pågældende.

Endelig er der så det fjerde problem, som har været vanskeligt at løse, nemlig at rådighedsbe-

løbet for nogle studerende i de videregående uddannelser, hovedsagelig ældre studerende, kunne falde med indtil 15 pct. Det er et problem, som eksisterer for dem, der allerede har det høje rådighedsbeløb, men som ikke vil føles af nye studerende, og derfor har Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet foreslået, naturligvis ikke at de nuværende studerende skal gå ned i rådighedsbeløb, men at også denne ordning uddør med de pågældende. Det mener jeg sikrer en fuldt rimelig og retfærdig model, og derfor kan vi ikke stemme for SF's forslag. Vi mener, at vi i alt væsentligt har sikret, at ingen føler, at de bliver ringere stillet.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

På en eller anden måde er det en trist dag i dag. Jeg synes også, den må være trist for Det Radikale Venstre.

Det Radikale Venstre fremsatte et forslag, som var meget dyrt. Men det kunne partiet måske forsvare, fordi det synes, at det på andre punkter holder pænt tilbage og hjælper regeringen med at holde tilbage. Så sker der det, at SF naturligvis ikke kan udholde, at der er nogle, der ikke får alle deres ønsker opfyldt, og så byder SF over, hvorefter Socialdemokratiet farer sammen af skræk. Uha, tænk, om der var nogen, der kunne sige, at SF ville solde mere end Socialdemokratiet; det kan Socialdemokratiet ikke holde til. Og så forstår jeg godt Det Radikale Venstre, som føler, at partiet er ved at miste ophavsretten til hele forslaget, hvorfor hr. Jørgen Estrup på sit partis vegne også er nødt til at gå med, og så kom det altså til at koste flere hundrede millioner mere end den milliard, det i forvejen ville koste, samtidig med at det ødelægger det eneste tilbageværende positive sigte i reformen, nemlig at vi i det mindste for disse merudgifter fik en opstramning af studietiden, ganske som bl.a. Socialdemokratiets nye formand har forlangt den ene gang efter den anden, når han har sagt: »Vi må også stille krav til de studerende«, når han bakker op, at vi afkorter studier, osv. Det perspektiv er nu stort set forsvundet.

Jeg skal nok gøre, hvad jeg kan for at samle det op, når tingene skal administreres, men jeg er jo nødt til at overholde den lov, som her bliver vedtaget, og det garanterer jeg for at jeg naturligvis gør. Det betyder imidlertid, at det san-